

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף ל"ז ע"א

תקונא תמני סרי

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ל"ז ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

אדנ"י, בארבע דאינון יהו"ה, וצריך למכרע בכלהו, בח"י חולין, דאינון לקבל תמני סרי ברכאן, דכלילן בח"י עלמין, ודא איהו דתקינו מארי מתניתין, עד דיתפקקו כל חוליות שבשדרה, ושדרה איהו לולב, אם נפרצו עליו פסול, כגוןא דא צריך דלא יפסיק בתמני סרי ברכאן דצלותא, דאינון לקבל ח"י נענועין דלולב.

תרגום לעברית

ובזמן שאלה דופקים לפתח ואומרים אדנ"י שפתי תפתח, נפתח להם שער ההיכל בכמה אורות מרקמים, מאירים מכל גוני העולם, ובזמן שאלה נכנסים להיכל, השכינה מלמדת עליהם זכות, ואומרת: רבון העולם, הרי בעלי הקומה האלה שמשתחוים בתפלה אליה ארבע פעמים, בשלש הראשונות שנים, ובשלש האחרונות שנים, כנגד ארבע האותיות שלה, וזוקפים ארבע זקיפות בהם לארבע האותיות שלי שהם אדנ"י, להעלות ארבע שהם אדנ"י, בארבע שהם יהו"ה, וצריך לכרע בכלם בשמונה עשרה חליות, שהם כנגד שמונה עשרה ברכות שכלולות בח"י העולמים, וזהו שתקנו בעלי המשנה עד שיתפקקו כל החליות שבשדרה, והשדרה היא לולב, אם נפרצו עליו פסול, כמו זה צריך שלא יפסיק בשמונה עשרה ברכות התפלה, שהם כנגד שמונה עשר נענועים של הלולב.

כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ מֵאֲרֵי מִתְּנִיתִין, אֲפִילוּ נָחַשׁ כָּרוּךְ עַל עֲקֵבוֹ לֹא יִפְסִיק, בְּגִין דְּח' י' עֲלִמִין
 אִיהוּ דְּאַחִיד בֵּין יְהו' ה' אֲדנ' י', כְּגוּנָא דָּא יֵאֵהֱדוּנָה י', דְּסָלִיק לְחֻשְׁבֹן אֲמ' ו', וּבְגִין דָּא
 אֲפִילוּ נָחַשׁ כָּרוּךְ עַל עֲקֵבוֹ לֹא יִפְסִיק, כְּשֶׁהוּא כּוֹרֵעַ בְּכָרוּךְ, וּמָה דְּאַתְמַר אֲבָל עֲקָרָב
 פּוֹסֵק, בְּגִין דְּהָא אוּקְמוּהוּ (וּיקרא יח ה) וְחֵי בְּהֵם, וְלֹא שְׂיָמוּת בְּהֵם.

תרגום לעברית

כְּמוֹ שֶׁבְּאֵרוּהוּ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, אֲפִילוּ נָחַשׁ כָּרוּךְ עַל עֲקֵבוֹ לֹא יִפְסִיק, מִשּׁוּם שֶׁח' י'
 הָעוֹלָמִים הוּא שְׂאֲחוֹז בֵּין יְהו' ה' אֲדנ' י', כְּמוֹ זֶה: יֵאֵהֱדוּנָה י', שְׁעוּלָה לְחֻשְׁבֹן אֲמ' ו',
 וּמִשּׁוּם זֶה, אֲפִילוּ נָחַשׁ כָּרוּךְ עַל עֲקֵבוֹ לֹא יִפְסִיק, כְּשֶׁהוּא כּוֹרֵעַ בְּכָרוּךְ, וּמָה שֶׁנֶּאֱמַר
 אֲבָל עֲקָרָב פּוֹסֵק, מִשּׁוּם שֶׁהָרִי פִּרְשׁוּהוּ וְחֵי בְּהֵם, וְלֹא שְׂיָמוּת בְּהֵם.

טקסט התיקונים

וְעוֹד כָּל הַכוֹרֵעַ כּוֹרֵעַ בְּכָרוּךְ, הָא אוּקְמוּהוּ דְּצָרִיךְ לְכָלוּל בֵּיהּ עֶשֶׂר סְפִירָן, דְּאֵינוֹן יו' ד'
 ה' א' ו' א' ו' ה' א', דְּאֵינוֹן כ' מִן כָּרוּךְ כְּתֵר, ר' רֵאשִׁית חֲכָמָה, ב' תְּרִין הֵהִי"ן שְׂכִינְתָּא
 עֲלָאָה וְתַתְּאָה, ו' שֵׁית סְפִירָן, הָא עֶשֶׂר, וּבְגִינִיָּה אֲתַמַּר (בְּרֵאשִׁית יד כ) וּכְרוּךְ א' ל'
 עֲלִיוֹן וְגוֹמֵר, וַיִּתֵּן לוֹ מַעֲשֶׂר מְכַל, יוֹסֵף בְּגִין דְּזָכָה לְצִדִּיק ח' י' עֲלִמִין, דְּבִיהּ צָרִיךְ
 לְמַסְגֵּד בְּכָל סְפִירָן לְגַבֵּי שְׂכִינְתָּא, זָכָה לְהָאִי חֲלָמָא, הֵדָא הוּא דְּכְתִיב (שם לו ט) וְהִנֵּה
 הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְגוֹמֵר, וְנִבְיָא דְּסָלִיק לְהָאִי דְּרָגָא, שְׁמַשׁא וְסִיְהָרָא וְכַכְבֵּיא וּמִזְלֵי, כְּלָהוּ
 יְהֻבִין בֵּיהּ נִבְיָעוּ בְּנִשְׁמָתִיהּ, וְרוּחַ דְּנִבְוָאָה לְאַתְנַפְּאָה מְכָלָהוּ, וְהָאִי אִיהוּ מִשְׁתַּחֲוִים לִי,
 דְּמִכְלָהוּ נְחִית לִיָּה נְבוּאָה, וּמִכְלָהוּ אֲתַכְלִילֵת נִשְׁמָתִיהּ, וְהָאִי אִיהוּ אֲגָרָא דְּאֵלִין מֵאֲרֵי
 דְּקוּמָה.

ועוד, כל הכורע כורע בברוך, הרי פרושהו שצריך לכלל בו עשר ספירות, שהם יו"ד ה"א וא"ו ה"א, שהם כ' מן ברוך פתר, ר' ראשית חכמה, ב' שתי ההי"ן, שכינה עליונה ושכינה תחתונה, ו' שש ספירות, הרי עשר, ובשכילו נאמר וברוך א"ל עליון וגומר, ויתן לו מעשר מכל. יוסף משום שזכה לצדיק ח"י העולמים, שבו צריך להשתחוות בכל הספירות אל השכינה, זכה לחלום הזה. זהו שכתוב והנה השמש והירח וגומר. ונביא שעולה לדרגה הזו, השמש והלבנה והכוכבים והמזלות, כלם נותנים בו נביעה בנשמתו, ורוח של נבואה להתנבא מכלם, וזהו משתחוים לי, שמכלם יורדת לו נבואה, ומכלם נכללת נשמתו, וזהו שכרם של בעלי הקומה הזלו.

טקסט התיקונים

הא אליו נפקין, הא אחרנין דפקין לפתחא, ואינון מארי דרועין, ואמרין אדנ"י שפתי תפתח, מיד עאלין נטורי תרעין, ואמרין רבון עלמא הא מארי דדרועין קא דפקין לפתחא, קלא נפיק ויימא, הא אינון מארי דדרועין בקשורא דתפלין, ובצטיפו דמצוה, דאתמר בהון וישימו על שכם שניהם, כגוונא דשם ויפת, דאתמר בהון (שם ט כג) ויקח שם ויפת את השמלה וגומר, וערות אביהם לא ראו, ערוה איהי מסטרא דחם, ודא איהו יצר הרע, דמחמם גופיה לדבר ערוה (נ"א עבירה), וגלי ערין בעלמא, דאיהו מסטרא דנחש הקדמוני, דאתמר ביה (שם ג יד) ארור אתה מכל הבהמה, ובגין דהאי איהו מסטרוי, אמר (שם ט כה) ארור כנען וגומר.

תרגום לעברית

הרי אלה יוצאים, והנה אחרים דופקים בפתח, והם בעלי הזרועות, ואומרים אדנ"י שפתי תפתח. מיד נכנסים שומרי השערים ואומרים, רבון העולם, הרי בעלי הזרועות דופקים בפתח. קול יוצא ואומר, הרי אותם בעלי הזרועות בקשר של תפלין ובעטוף של מצוה, שנאמר בהם וישימו על שכם שניהם, כמו ששם ויפת, שנאמר בהם ויקח

שם ויפת את השמלה וגומר, וערות אביהם לא ראו. הערוה היא מהצד של חם, וזהו יצר הרע, שמחמם את גופו לדבר ערוה (עברה) ומגלה ערות בעולם, שהוא מצד של נחש הקדמוני, שנאמר בו ארור אתה מכל הבהמה, ומשום שהוא מצדו, אמר ארור כנען וגומר.

טקסט התיקונים

ועוד אליו אינו מארי מתנו, דעבדין גמילות חסדים עם שכינתא דאיהי עניא, דאנון (דברים טו יא) פתוח תפתח, נתון תתן (שם י), הענק תעניק וכו' (שם יד), עשרה אינון, והא אוקמוהו חבריא מארי מתניתין, ואלין אינון ידי נדיבים מסטרא דאבהו, דאתמר בהון (תהלים מז ו) נדיבי עמים וגומר, ידיו פתיחו בותרנותא לגבי עניין, דאינון צדיק וצדק, דגמלין עמהון בגלותא גמילות חסדים, באורייתא דאתייהבת מימינא ומשמאלא, הדיא הוא דכתיב (שם מב ט) יומם יצוה יי' חסדו וכלילה שירה עמי, אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה, דמתרוייהו אתייהבו, הדיא הוא דכתיב (דברים לג ב) מימינו אש דת למו.

תרגום לעברית

ועוד אלו בעלי המתנות, שעושים גמילות חסדים עם השכינה שהיא עניה, שהם פתוח תפתח, נתון תתן, הענק תעניק וכו', עשרה הם, והרי פרשוהו החברים בעלי המשנה, ואלו הם ידי נדיבים מצד של האבות, שנאמר בהם נדיבי עמים וגומר, ידים פתוחות בותרנות לעניים, שהם צדיק וצדק שגומלים עמהם בגלות גמילות חסדים, בתורה שנתנה מימין ומשמאל. זהו שכתוב יומם יצוה יהו' חסדו וכלילה שירה עמי, תורה שבכתב ותורה שבעל פה, שמשניהם נתנו. זהו שכתוב מימינו אש דת למו.

ועוד רבון עֲלָמָא, קַבֵּל דִּירוּנָא דְלָהוֹן, דְּאִיֵּהִי מִתְנָה טוֹבָה דְסִלְקָא עֲלֵיהוּ, דְּאִתְמַר בְּהַ
מִתְנָה טוֹבָה יֵשׁ לִי בְּבֵית גִּנְזִי וְשִׁבְתָּ שָׁמָּה, אֲלִין אֵינוֹן דְּהוּ עֲבָדִין צְדָקָה עִמָּה, דְּאִיֵּהִי צ'
תִּשְׁעִין אֲמִנִים, ד' אַרְבַּע קְדוּשׁוֹת, ק' מֵאָה בְּרַכָּאֵן, ה' חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, מִיד וִידִי
אָדָם (יחזקאל א ח) דְּאֵינוֹן חֶסֶד וּגְבוּרָה, הוּ נִפְקִין מֵאָדָם דְּאִיֵּהוּ עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא,
לְקַבֵּל דִּירוּנָא דְלָהוֹן, וְיִהְיִין לִיהָ לְמַלְכָּא, דְּאֲלִין דְּלֹא עֲבָדִין גְּמִילוֹת חֲסָדִים עִם
שְׂכִינְתָּיה בְּגִלוּתָא, וְאֵינוֹן קִמְצָנִין לְגַבְהָ, דִּירוּנָא דְלָהוֹן לְכָלכָּא אִתְמַסֵּר, וְדִירוּנָא
דְשְׂכִינְתָּא צְרִיךְ לְמַעַבְדַּב בְּגִינָה מִהֵוּא חָבִיב דְּאִית לִיהָ,

ועוד, רבון העולם, קבל את הדורון שלך, שהיא מתנה טובה שעולה עליהם, שנאמר
בה מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה, אלו הם שהיו עושים צדקה עמה, שהיא
צ' תשעים אמינים, ד' ארבע קדושות, ק' מאה ברכאות, ה' חמשה חומשי תורה. מיד וידי
אדם, שהם חסד וגבורה, היו יוצאים מאדם שהוא העמוד האמצעי לקבל את הדורון
שלכם, ונותנים אותו למלך. שאלו שלא עושים גמילות חסדים עם שכינתו בגלות,
והם קמצנים אליה, הדורון שלכם נמסר לכלב, ואת הדורון של השכינה צריך לעשות
בשכילה מאותו חביב שיש לו, כמו שבארוהו בעלי המשנה, ואהבת את יהו"ה וגומר,
באותו שהוא חביב עליה. באותו זמן כמה חיות פותחות ידיהן, שנאמר בהם וידי אדם
מתחת כנפיהם, נותנות דורון לנשמה של אותו אדם מכמה מתנות טובות, מכמה
דרגות של נבואה, ועל כלם נותנת לו השכינה מתנות, שנאמר בה ישמח משה במתנת
חלקו, משום שמתת אלהי'ם היא, ואותו שנאמר בו פותח את ידיו וכו', נותן לו כמה
מתנות טובות ופרנסה לנשמתו ולגופו, וכלם שנכנסים, כשיוצאים מבית המלך,
נותנים שלש פסיעות לאחור, שלא מחזירים כתפיהם לקדוש ברוך הוא, שאין דורון
חביב לפני הקדוש ברוך הוא כדורון של השכינה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

